

DE BEWONERS

Koen Caris

PERSONAGES

KURT, gelooft in elke complottheorie

RICKY, het buurmeisje

MARIE, de hele slimme

MELISSA, de zakenvrouw

NEL, wil het gewoon gezellig hebben

HERMAN, heeft slechts sporadisch een broek aan

KLAAR, de kluizenaar

HET MEISJE, een mysterieus en zwijgend kind

(Toneelbeeld: zes gesloten voordeuren op een rij. De deuren kunnen open, en hebben daarnaast luikjes/brievenbussen waar doorheen kan worden gekeken. Uit vijf van de zes brievenbussen hangen touwtjes, waarmee de voordeur van buitenaf zou kunnen worden geopend. Alleen de meest linkerbrievenbus heeft niet zo'n touwtje.)

(Noot aan de makers: de sfeer moet gedurende het stuk steeds sneller heen en weer gaan schieten tussen gezellige burenlulligheid en duistere dreiging. In de tekst ligt de nadruk vooral op die eerste kant, daar zou in regie en spel een donkere onderlaag aan toegevoegd kunnen worden, met beelden, geluiden, (tekst)herhalingen, rituelen van de bewoners, etc. Daarom expliciet de uitnodiging: ga vrij om met deze tekst!)

Scène een

(De groepsteksten kunnen door het stuk heen naar eigen inzicht worden verdeeld. Daarbij is het belangrijk dat de stemmen van de verschillende bewoners, die eerst nog los van elkaar staan, steeds meer gaan samenvallen, tot zij uiteindelijk als één organisme klinken.)

Helemaal aan de rand van de stad
ingepropt tussen uitgestrekte velden aan de ene kant
en een grote fabriek aan de andere
ligt een straat
 een doodgewone straat
 niet heel groot
 niet heel mooi
zeg maar geen baan
geen laan
geen lei
 geen *wat?*
geen lei
 een lei?
 wat de fuck is een lei?
een soort van heel luxe straat
o
een avenue
 zo zo
ja, maar dat is het dus niet
gewoon een doodnormaal straatje
zoals er in dit land honderdduizend zijn
ooit best gezellig
 knus
 ja, knus
blauwe luikjes voor de ramen
gazonnetjes groen gras
maar dat is lang geleden hoor
de verf is verbladderd, het gras is nu droog en dor
om van sommige bewoners maar te zwijgen
 pardon?
 wat zegt zij?
het is zondagochtend
 wat zegt zij?
heel vroeg
 veel te vroeg
 de lucht begint net een beetje blauw te kleuren
in dat doodnormale straatje tussen de fabriek en de velden is het
doodstil

de bewoners slapen een diepe donkere slaap
maar dan
 wat is dat?
dan klinkt er ineens
 horen jullie dat?
ineens een geluid
 jongens horen jullie dat?
een geluid door de stille straat
een auto komt de hoek om vliegen
veel te hard
veel te snel
 jongens
een rode auto
scheurt de straat doormidden
 jongens
brullende motor, jankende banden
 jongens...!
een van de achterdeuren wordt geopend en
uit de auto wordt een meisje gegooid
landt met een klap op straat
rolt over het asfalt en blijft rollen
tot ze in de goot tot stilstand komt
één arm over de stoeprand geslagen
de auto scheurt de straat uit
en verdwijnt in het eerste ochtendlicht

Scène twee

(Drie deuren vliegen open: Kurt, Nel en Ricky staan in nachtkleding in de deuropening.)

KURT Wat was dat?!

NEL Wat een kabaal, goeiemorreghe zeg. Heb dat kind d'r muziek nou
weer zo hard?

RICKY *Op zich* was ik dat niet.
Op zich lag ik gewoon te slapen.

NEL Wat maakte d'r zo'n kabaal dan?

KURT *(bang)* Het leek wel een ontploffing.

NEL Een ontploffing? Op *dit* tijdstip?

KURT Ik denk dat het de Russen waren!

NEL Zou het?
(roept naar binnen) Herman, hoor je dat?

HERMAN *(vanuit binnen)* Wat?!

NEL *(roept naar binnen)* Het waren de Russen!

HERMAN *(vanuit binnen)* De wat?!

NEL *(roept naar binnen)* Het was niet het buurmeisje, het waren de Russen!

HERMAN *(vanuit binnen)* De wat?!

NEL DE RUSSEN.

HERMAN *(vanuit binnen)* Oh.
 Wat moeten die?

NEL Ja!

(Een vierde deur gaat open: Marie kijkt naar buiten, in haar ogen wrijvend.)

MARIE Wat is er aan de hand?

NEL, KURT De Russen.

MARIE Pardon?

RICKY *(geërgerd)* Oh my god, echt.

NEL We motten ergens schuilen.

KURT Ik heb een kelder.

NEL Oh, kijk an, nou, da's geregeld.

KURT Oh, sorry, nee, ik bedoelde niet –

NEL *(roept naar binnen)* Herman, hoor je dat?

HERMAN *(vanuit binnen)* Wat?!

NEL *(roept naar binnen)* Dinges heb een kelder. Knoet. Koert.

KURT Kurt.

HERMAN *(vanuit binnen)* We hebben allemaal een kelder.

NEL *(tegen de rest)* Ja nou, ja nou, behalve die van nummer 14 hè, hebben jullie dat gehoord? Hun hele kelder is ingestort, hele fundering rot, ja, meer dan verschrikkelijk hoor. Maar dáár doen ze

niks an hè, in de poletiek. En ondertussen durf ik mijn eigen keldertrap niet meer af.

(tegen Kurt) Blij dat we bij jou mogen.

(bedenkt ineens) Dan kennen we kaarten!

Oh, dat wordt gezellig.

KURT *(tegen Ricky, verlegen)* Als jij eh,
als jij eh,
als jij wil wil mag je ook wel,
ook wel bij mij in de –

RICKY Oh my god.

(Melissa's deur vliegt open. Melissa is als enige aangekleed: ze draagt een sjiek mantelpakje en een headset en heeft haar armen vol telefoons, laptops, iPads, etc.)

MELISSA Kan het *iets* zachter aa jee bee? Ik zit middenin een crazy belangrijke meeting.

NEL Op *dit* tijdstip?

MELISSA For your information, Chantal en ik hebben China aan de lijn. China.

NEL Nou nou.

MELISSA En die kan ik al nauwelijks verstaan zonder dat getetter van jullie.
(tegen haar laptop) Wat? Nee Chantal, dat was niet tegen jou!

NEL We willen gewoon weten wat dat geluid was.

KURT W-w-w-w-wat als het een aanslag was?

RICKY W-w-w-w-wat als jij effe chill doet?
Het was *op zich* gewoon een auto of zo.

KURT Een auto-aanslag dan, die gebeuren nu elke dag.

MARIE Nou ja, de kans om op enig moment in je leven betrokken te raken bij een terroristische aanslag is om precies te zijn nul komma nul nul nul drie zeven procent.

KURT Dus jij zegt dat er een kans is!

RICKY Oké, dit was heel leuk, echt de moeite waard, maar ik ga terug naar bed. Het is *op zich* zondagochtend, er reed *op zich* gewoon een auto langs, er is *op zich* niks aan de hand, er is hier namelijk nooit wat aan de hand, de groente!

(Nel wijst op de hoek van het podium.)

NEL Wat is dat?

DE ANDEREN Wat?

NEL Dat.

(Nu ziet de rest het ook: in de hoek van het podium ligt een meisje.)

KURT Is dat een -
 wacht even is dat een,
 een,
 een,
 een,
 is dat een,
 een,
 lijk?
 Is dat een - dood - lijk?

(Iedereen schrikt zich een ongeluk.)

MELISSA *(tegen de laptop)* Chantal, ik ga je even terug moeten bellen.

(Melissa klapt de laptop dicht.)

NEL Jongens, d'r legt een lijk in de straat!

KURT *(tegen Ricky)* En jij zei dat het een auto was.

MELISSA Wat moeten we nu?

MARIE In dit soort gevallen zou 96 procent van de mensen de politie bellen. Grofweg.

NEL *(onder de indruk)* Een lijk. In *onze* straat.

RICKY Is het wel een lijk?

MELISSA Wat?

RICKY Wie zegt dat het überhaupt een lijk is?

KURT, NEL, MELISSA Marie?

MARIE Wat? Oh.
 Eh, de kans om in je eigen straat een lijk te vinden is, eh –

KURT, NEL, MELISSA Ja?
 Ja?
 Hoe groot is die kans?

MARIE Nou, daar moet ik mijn boeken op naslaan. Maar niet zo groot.

NEL Een lijk. Op *dit* tijdstip.

MELISSA Dit komt me héél slecht uit, ik zit met China.

NEL *(wijst naar de zesde deur)* En Klaar interesseert het weer geen ene fluit.

(schreeuwt tegen Klaars voordeur) HEE KLAAR.

ER LEGT EEN LIJK IN JE STRAAT.

BOEIT JE ZEKER OOK NIKS.

(Herman komt naar de voordeur gesloft. Hij draagt een versleten onderbroek en krabt onderwijl lustig aan zijn kruis.)

HERMAN Wat lopen de kippetjes allemaal te kakelen?

MELISSA, KURT, MARIE *(kijken weg)* Herman!

RICKY Oh, oké, chill, ik wilde toevallig nét mijn ogen uitsteken.

NEL Schat, trek even wat aan.

HERMAN Ik heb wat aan.

(Nel probeert Herman aan het zicht te onttrekken.)

MELISSA Iemand moet gaan kijken. Of ze nog leeft.

DE ANDEREN Ja, ja, ja, ja.

(Ze staren naar het meisje. Ze staren naar elkaar.)

NEL Dusseh.

Wie?

(Iedereen kijkt naar zijn voeten, naar zijn handen, naar de lucht: alles om maar niet degene te hoeven zijn die moet gaan kijken.)

MARIE De kans is groot dat ze nog in leven is. Minimaal 70 procent, zou ik zeggen.

KURT Oké, ga jij kijken?

MARIE Nou ja...

HERMAN Ik koekeloer wel effe.

NEL Eerst een broek aan.

RICKY Oh my god, het is een lijk, echt, boeiend.

KURT Dit meisje is slecht nieuws. Als de vreemde meisjes eenmaal komen, wat komt er dan daarna wel niet?

NEL, HERMAN *(angstig)* Wat komt er dan daarna wel niet?

KURT Dat weet niemand.

NEL, HERMAN *(onder de indruk)* Oh...!

KURT Maar alles zal veranderen.

NEL En voor ons zal er geen plek meer zijn. Het is net als met de fabriek. Weten jullie nog wat ze zeiden, toen de fabriek openging?

HERMAN Ze zeiden dat we erop vooruit zouden gaan. Dat alles beter zou worden.

NEL Dat zeiden ze.

HERMAN En hoe gaat het nu met ons?

NEL Ja steeds slechter!

MARIE Nou ja, wacht heel even –

NEL Herman die *ineens* z'n baan kwijtraakt.

HERMAN Dertig jaar werkte ik daar.

MARIE Ja, maar dat komt niet door –

NEL De grond is hier zo droog als wat sinds ze die fabriek geopend hebben. Al onze tuinen zijn dood. Behalve die van Klaar hè, ja ik zeg het maar.

RICKY Hee hallo, moet dat kind geen hulp krijgen? Misschien is ze wel uit die auto gegooid.

KURT Ja maar wacht even, brave meisjes worden niet uit auto's gegooid.

MARIE Er worden sowieso niet zo vaak meisjes uit – [auto's gegooid.]

HERMAN Daar heb Knoet een punt, as een meisje uit een auto wordt gegooid, ken je d'r donder op zeggen dat er wat mis mee is.

RICKY Oh my god, victim blaming much?

MELISSA *(bezorgd)* Chantal is offline. Chantal is nooit offline.

KURT Oké, spoedberaad.
 Jongens, spoedberaad.
 Ricky, spoedberaad.

(Ricky draait zich om.)

KURT Niet met je rug naar haar toe, gek! Achteruit lopen.

RICKY Zodat jij lekker naar m'n billen kunt staren zeker?

KURT Wat?

(Ricky loopt terug, expres met haar billen richting Kurt. De bewoners gaan bij elkaar staan.)

Oké, de feiten
Marie?
we weten: een meisje
in onze straat
een meisje dat niemand ooit eerder heeft gezien
in leven
een tikje verformfaaid, allicht
maar absoluut in leven
de hele straat in rep in roer
 of ja
 de hele straat
 behalve natuurlijk
 Klaartje Kluzenaartje
 Klaartje Kluzenaartje kan het weer geen kloot verrotten
ze ziet er best lief uit, eigenlijk
 wie, Klaar?
dat meisje
 pardon?
best knap
 vind je?
nou ja
 knap, echt waar?
nou ja
 ik vind haar echt niet knap
 ik vind haar echt lelijk
ik bedoel meer -
misschien niet knap, ik bedoel meer
ze lijkt gewoon best
 normaal
ze lijkt gewoon best

op ons
vreemd, zoals dat meisje op ons lijkt
héél vreemd, zo erg als dat meisje op ons lijkt

(Ineens schiet het meisje overeind. Alle bewoners rennen gillend hun huizen in en slaan de deuren dicht. Ze klappen hun brievenbussen open en turen daar doorheen naar buiten.)

NEL We moeten iemand bellen.

DE ANDEREN Ja.

MARIE De politie.

DE ANDEREN Ja.

MELISSA De brandweer.

DE ANDEREN Ja.

HERMAN Het nieuws.

DE ANDEREN Ja, ja, ja, ja.

MELISSA En wat als we nou -
wat als we nou niets doen?

DE ANDEREN Wat?

MELISSA Wat als we niets doen? Wat als we gewoon binnenblijven?

NEL En zij dan?

MELISSA Wie?

HERMAN Ja, dat meissie toch zeker.

MELISSA Welk meisje?
Wij hebben geen meisje gezien.

MARIE Maar –

MELISSA *(met nadruk)* Wij hebben geen meisje gezien.

(De rest overweegt dit.)

KURT , NEL, HERMAN “Wij hebben geen meisje gezien.”

MELISSA Als wij vanaf nu binnen blijven, gaat ze vanzelf weer weg.
Gegarandeerd. Hebben wij een deal?

KURT, NEL, HERMAN “Wij hebben geen meisje gezien.”

KURT Niemand kijkt naar haar.

HERMAN Niemand praat met haar.

NEL Niemand denkt aan haar.

KURT We houden de deuren:

NEL, HERMAN, MELISSA Dicht.

KURT Hoe dicht?

NEL, HERMAN, MELISSA Potdicht.

KURT *(tegen Ricky)* Als jij -
als je wilt kun je wel bij mij,
bij mij, eh,
bij mij –

RICKY Bij jou in de kelder zeker? Viespeuk.

NEL *(roept naar Klaar)* HOOR JE DAT, KLAARTJE KLUIZENAARTJE? WE
HOUDEN DE DEUREN VOORTAAN DICHT. MAAR DAT MOET GEEN
PROBLEEM ZIJN VOOR JOU.
Mafkees.

(De bewoners doen hun deuren dicht. Ze trekken hun touwtjes door de brievenbussen naar binnen.)

Scène drie

De rest van de dag blijft iedereen binnen
ze gluren stiekem door de gordijnen naar het meisje
dat aan de overkant van de straat is gaan zitten
het wordt warm
heet
snikheet, zou je kunnen zeggen
en hoe warmer het wordt
hoe meer de bewoners zweten
hoe minder lucht ze krijgen
des te meer nemen ze het dat meisje kwalijk
dat ze vanwege *haar*
vanwege haar
haar ja
HAAR
de hele zondag binnen moeten blijven
met dit heerlijk warme weer

kijk haar nou
kijk haar nou zitten
zo ontspannen
daar kun je toch niet anders
dan woest om worden?
Die nacht slapen de bewoners allemaal beroerd
of ja
"allemaal"
niet allemaal

(De meest linkerdeur gaat open. Klaar komt naar buiten, met een stok in haar handen. Ze benadert het meisje en prikt haar zachtjes met de stok. Het meisje reageert niet. Klaar loopt behoedzaam naar het meisje toe en gaat naast haar zitten. Uit de zak van haar vest haalt ze een verbanddoosje. Ze haalt er een pleister uit en plakt die bij het meisje op haar voorhoofd. Ze drukt een kusje op de pleister.)

KLAAR Zo.
 Kusje erop.

(Klaar en het meisje zitten een tijdje samen. Ineens kijkt Klaar geschrokken achterom; ze denkt dat ze iemand hoorde bewegen achter een van de voordeuren. Ze komt overeind en haast zich terug naar huis.)

Scène vier

(Melissa staat twijfelend in haar deuropening en staart naar het meisje. Herman komt naar de deur met een bordje frituursnackies vast.)

HERMAN Heb ze nou de hele nacht op straat gezeten?

MELISSA Wil jij - *alsjeblieft* - wat aantrekken?

HERMAN Ik heb wat aan. Bitterballetje?

MELISSA Wat meer dan een vieze vuile onderbroek, bedoel ik. Vind je het gek dat je geen nieuwe baan vindt?

(Dit kwetst Herman.)

MELISSA *(gestrest)* Rapporten stapelen zich ongelezen op. Zakenlunches blijven ongegeten. China is woedend. Dit loopt in het honderdduuzend zo.

(Er klinkt een hard luchtalarm. Kurt, Marie, Ricky en Nel komen naar buiten rennen.)

KURT, NEL, RICKY Een ontploffing! / De Russen! / Ik zei het toch? / Hij zei het! / En nu? Wat nu? *[etc.]*

MARIE Wacht even, wacht even, wacht even.
Is het niet gewoon de eerste maandag?

KURT Wat?

MARIE De eerste maandag van de maand.
Is dit niet gewoon het luchtalarm?

NEL Het luchtalarm? Op *dit* tijdstip?

MARIE Da's altijd om twaalf uur, Nel.

NEL, KURT, RICKY Ooooh. Ja da's logischer. Het luchtalarm, ja, da's logischer.

(Marie, Nel, Kurt en Ricky verdwijnen weer naar binnen.)

HERMAN *(geëmotioneerd)* Ik hád werk.

MELISSA Wat?

HERMAN Denk je dat ik niet wíl werken? Ik word gek op de bank. Maar banen gaan niet meer naar Herman. Banen gaan nu naar anderen. En voor Herman is geen plek meer.

(Melissa krijgt een bericht.)

MELISSA China kapt ermee. FANTASTISCH.
Dit heeft lang genoeg geduurd.
(praat zichzelf moed in) Oké, Melis, you got this.

(Melissa loopt de deur uit, naar het meisje toe. Maar uiteindelijk durft ze toch niet langs haar te lopen.)

MELISSA Ik moet er langs.

(Het meisje zwijgt.)

MELISSA Pardon.

(Het meisje zwijgt.)

MELISSA Je kunt hier niet eeuwig blijven zitten.
Hee. Ksst.

(Melissa druipt onverrichterzake af.)

Scène vijf

Maar ook die dag blijft het meisje op straat zitten
En ook de dag daarna
en de dag daarna

en de dag daarna
komt ze niet in beweging
hoewel de bewoners het gevoel hebben
dat ze steeds dichterbij komt
het wordt steeds wamer
de bewoners beginnen allemaal
naar adem te snakken
de straat komt ze ineens zo klein voor
zo krap
zo o-ver-vol
alsof ze langzaamaan worden verdrukt
en het een kwestie van tijd is tot ze stikken

Scène zes

(Ricky kijkt naar het meisje.)

RICKY Ksst.
 Hee.
 Kun jij überhaupt Nederlands?
 Kun je überhaupt praten?
 Ksst!

(Kurt verschijnt in zijn deuropening met een telescoop.)

RICKY Hee Kurt.
KURT *(schrikt zich dood)* Oh, hee, hai, hoi, hallo.
RICKY Wat doe je daar?
KURT Oh, ik -
 Ik eh,
 ik eh,
 ik eh -
 sterren kijken.

(Ricky staart hem aan tot hij wegstijgt.)

RICKY Ik heb een nieuw jurkje. Vind je het mooi?
KURT K-k-k-kweenie.
RICKY Beetje bloot misschien.

(Ricky loopt naar hem toe.)

RICKY Ga je naar haar kijken?

KURT Wat? Nee, ik ga sterren –

RICKY Wil je haar zoenen?

KURT Wat is dat voor vraag?

RICKY *(pruilt)* Wat is er nou zo bijzonder aan dat meisje?
Leg mij dat eens uit.
(met babystemmetje) Want ik swap het wie.
(aait de telescoop) Hoe heet dit?

KURT Een eh -
een, een, een, een,
(in zichzelf) kut hoe heet het ook alweer?
Een telescoop!

RICKY Een tewescoop? En kijk je met die tewescoop weweens naar mij?

(Kurt werpt een nerveuze blik op het zwijgende meisje.)

RICKY Oh my god, viespeuk!

KURT Wat?

RICKY Vieze vieze viespeuk. Ga lekker naar dat kind kijken, als je haar zo interessant vindt!

(Ricky gaat woest naar binnen.)

Scène zeven

(Klaar komt weer naar buiten, voorzichtig om zich heen kijkend. Ze loopt naar het meisje toe. Als ze Kurt ziet staan, schrikt ze. Ze kijken elkaar aan, Klaar overweegt om terug naar binnen te gaan maar loopt toch door. Ze gaat naast het meisje zitten en geeft haar een banaan.)

KLAAR Je moet goed eten.
Dat is belangrijk voor je hersenen.

(Het meisje zwijgt.)

KLAAR Ze praten veel, hè? Ze zijn allemaal bang voor de stilte hier. Het is ook eng om stil te zijn. Als je stil bent hoor je je eigen gedachten.
Dan hoor je wie je echt bent.

(Het meisje zwijgt.)

KLAAR Krijg je het niet koud zo?

(Het meisje kijkt haar aan.)

KLAAR Ja, nu is het nog warm. Maar het slaat om voor je er erg in hebt.

(Klaar komt overeind en loopt terug naar huis. Ze hangt een touwtje uit haar brievenbus en verdwijnt naar binnen.)

Scène acht

DE ANDEREN Misdaad in de stad?

MARIE Veertig procent gedaald.

DE ANDEREN Onze gezondheid?

MARIE Met sprongen vooruit.

DE ANDEREN Banen?

MARIE Steeds maar meer.

DE ANDEREN Ondanks de nieuwe fabriek?

MARIE Dankzij de nieuwe fabriek.

DE ANDEREN De kans dat we door een misdrijf om het leven komen?

MARIE Nul komma nul nul vier procent.

DE ANDEREN De kans dat we op straat komen te staan?

MARIE Nul komma een.

DE ANDEREN Dat zijn mooie getallen.

MARIE Dat zijn prachtige getallen.

DE ANDEREN Gaat het goed met ons?

MARIE Het gaat goed met ons.

DE ANDEREN Zijn we veilig?

MARIE Heel veilig.

DE ANDEREN Waarom zijn we dan zo bang?

MARIE Dat weet ik niet.

Scène negen

(Klaar komt weer naar buiten met een trui in haar handen.)

KLAAR Ik heb toch maar even een trui gepakt.
Je kunt maar beter voorbereid zijn.
Hij is van mijn zoon eigenlijk, maar die is er allang uitgegroeid.
Da's een grote man geworden, oooh! Een beer van een vent.
Die zou z'n oude moedertje zo boven zijn hoofd kunnen tillen.
Als-ie dat zou willen, zou hij dat zo kunnen doen.
...
Word jij niet gemist waar je vandaan komt? Staat er nu niemand op
straat in de verte te kijken? Weet je dat heel zeker? Soms weten
kinderen niet dat er iemand op ze wacht.

Scène tien

(Nel, Herman, Kurt, Marie en Melissa in hun deuropeningen.)

NEL Eerst Herman die ineens z'n baan verliest zonder *enige* reden.
Nu overal gekke meisjes.

MELISSA Chantal reageert nergens meer op.

NEL Dat verloedert hier.

MELISSA Ik heb haar ge-e-mailed gefacetimed geskyped gefaceboekt
getwitterd geappt, ik heb haar zelfs
(walgend) gebeld.

KURT Ik slaap niet meer.

MARIE Niemand slaapt meer.

KURT Dat kind zit in onze koppen.

(Ricky rukt haar voordeur open.)

RICKY OH MY GOD ECHT WAT IS HET MET JULLIE EN DAT STOMME KIND
KIJK NAAR HAAR KIJK DIE STOMME KLEREN KIJK DAT KUTHAAR
WAT IS ER NOU ZO ONGELOFELIJK BOEIEND AAN HAAR ECHT
JULLIE ZIJN ECHT ZO GÊNANT.
(tegen Kurt) Viespeuk.
(tegen het meisje) Ga naar huis joh freak.

(Ricky gooit haar voordeur dicht. De rest kijkt in stilte naar het meisje.)

KURT *(tegen het meisje, half als grap)* Ksst.

(Het meisje zwijgt.)

KURT Ksst! Weg jij!

NEL *(lacht)* Het is geen beest.

(Kurt klapt in zijn handen.)

KURT Ksst! Scheer je weg. Ksst.

NEL Ksst!
(lacht) O, wat erg.
Ksst! Naar je moeder.
O wat erg dit.
Ksst! Weg jij.

(Een voor een beginnen ook Herman, Melissa en Marie mee te doen. Hun gesis en geklap, dat ergens halverwege tussen grap en ernst in hangt, wordt harder, ritmischer. De bewoners beginnen met hun voeten te stampen, ze klappen, roepen, sissen en zingen. Klaar kijkt vanuit haar deuropening toe.)

Scène elf

(Klaar en het meisje.)

KLAAR Mijn zoon reist heel veel.
Australië, China, Kaapverdië, Guatemala, weetikhet.
Ik weet niet precies waar hij nu zit. Hij laat niet zo vaak iets horen.
Maar hij zou zomaar ineens op de stoep kunnen staan.
Je weet het niet, hè.
En *als* hij terugkomt dan zit ik hier klaar.
...
Heb je het touwtje wel gezien? Ik dacht, misschien heb je het niet gezien. Je mag zo lang blijven als je wil, ik heb ruimte zat. Blijf anders tenminste vannacht bij me slapen, het is al zo laat.

(Herman verschijnt in zijn deuropening, met een lekker bordje bittergarnituur.)

HERMAN Bitterballetje?

(Klaar schrikt.)

KLAAR Herman.

HERMAN Klaar. Da'k jou hier nou toch tegen het lijf loop...!

(Herman houdt zijn bordje omhoog.)

HERMAN Mot je? Ik hei ook pikanto's.
Ik neem 's avonds laat altijd nog effe een snackie.
Tijd zat, hè. Ik hei nou toch niks om voor op te staan 's mogges.

KLAAR Nee, bedankt.

HERMAN Kláár.

KLAAR Echt niet.

HERMAN Niet één lekker klein mini lekker bitterballetje? Van je trouwe buuf die je al zo lang kent?

(Klaar schudt haar hoofd.)

HERMAN Miniloempia'tje? Bitesize kaassoufflétje? Kom op, je zult wel honger hebben. Je geeft tenslotte al je eigen eten weg.

(De andere bewoners verschijnen in hun deuropeningen. Herman neemt een hap van zijn bitterbal en gooit de rest naar Klaar en het meisje.)

HERMAN Oeps. Gladde vingers. Sorry, Klaar.

(Een van de bewoners schiet in de lach. Hierdoor gesteund gooit Herman nog een snackie. Nu lachen alle bewoners.)

HERMAN Nou ja, doet ik het gewoon nog een keer. Wat een kluns.

(Hij gooit nog een snackie.)

HERMAN Oeps.

MELISSA Ik heb eindelijk iets van Chantal gehoord. Ik ben ontslagen.

(Herman gooit nog een snackie.)

MELISSA Op staande voet. China stond erop.

(Herman gooit nog een snackie.)

NEL Dat kind was allang weggewezeld als jij haar niet gevoerd had.

KURT Als jij niet met haar had gepraat.

MARIE Als jij haar geen kleren had geven.

MELISSA Dan was dat kind allang opgelost.

(De andere bewoners beginnen nu ook dingen naar Klaar en het meisje te gooien. Propjes papier, eten, afval. De stemming wordt grimmiger. Ze gaan steeds harder gooien. Klaar probeert het meisje te beschermen, maar de bewoners komen hun huizen uit en trekken de twee uit elkaar.)

Wij moeten elkaar steunen, Klaar
Als wij elkaar niet beschermen, wie gaat het dan voor ons doen?
niemand
helemaal niemand

als wij iedereen maar binnen laten, wat blijft er dan nog over voor ons?

niets
helemaal niets
dat snap je toch wel?

(De bewoners blijven dingen naar en het meisje gooien. Eentje pakt een verfspuitbus en spuit een groot zwart kruis op Klaars deur.)

Dat snap je toch wel Klaartje
Klaartje Kluizenaartje

(Klaar probeert het meisje mee haar huis in te trekken maar de bewoners blokkeren haar de weg. Eentje trapt haar deur in.)

Aan de rand van de stad ligt een straat
niet heel groot, niet heel mooi
gewoon een doodnormaal straatje
zoals er in dit land honderdduuzend zijn

aan de rand van de stad ligt een straat
niet heel groot, niet heel mooi
gewoon een doodnormaal straatje
zoals er in dit land honderdduuzend zijn

aan de rand van de stad ligt een straat
niet heel groot, niet heel mooi
gewoon een doodnormaal straatje
zoals er in dit land honderdduuzend zijn
[etc.]

(Klaar rent af, trekt het meisje met zich mee. Het geroep en gegooi van de bewoners bereikt een climax en stopt dan abrupt. Ze kijken om zich heen naar de chaos die ze veroorzaakt hebben, naar Klaars verwoeste voordeur. Herman begint zijn bitterballetjes bij elkaar te rapen. Beschaamde stilte.)

NEL *(gegeneerd)* Wat een kabaal, goeiemorregeh zeg.
En dat op dit tijdstip.